

У. Ты щешъ ся почюди еще по́-много, или никакъ нещешъ ся вече чюди, ако имаше случай да знаешъ, колко много мѣста у стары-тѣ писатели сж тжй явно развалены.

И. Азъ желаѣхъ по́-ясно да чужъ стары-тѣ Учили Църковны, какъ ся тѣи изреквали догма-та за происхожданье-то на Св. Духа. Нема ли за това нѣщо такива свидѣтельства, които неиджтъ подъ препирнж?

У. Въ съчиненія-та токо на Б. Августина Адамъ Зорникавъ и Теофанъ Прокоповичъ намѣрилися по́-много отъ пѣтдесетъ мѣста, въ които догматъ-атъ за происхожданье-то на Св. Духа ся произнося тжй, както до сега го произнася Источна-та Църква. Въ число-то имъ има и такива, за неповрежданіе-то имъ на които никой не ся сжмнѣва. Такова є напримѣръ слѣдне-то мѣсто изъ книга-та: *contra sermonem Agapum*, гл. XXIII.

«Да не помысляжтъ, че ужъ, чрезъ нѣкои степені, є отъ Него (сирѣчь отъ Сына) Духъ Святый, «тжй както самичакъ (Сынъ) є отъ Отца: но и два-«ма-та ся отъ Отца, единъ-атъ ся ражда, а другій-атъ *исхожда*: които двѣ дѣйствія въ высочина-«та на онова Естество (Божіе) мжно є да ся раз-«личжтъ».

Изъ много други такива свидѣтельства, що ся срѣщжтъ у Источны-тѣ и Западны Писатели, азъ щети представж едно свидѣтельство на сжщія Папа Дамаза и на цѣлы Римски Съборъ, за вѣрность-тж на